

[Indenrigs- og boligministeren.]

Jeg synes, det ærede medlem må give mig ret i, at den lovgivning, vi på dette område skriver, skriver vi, fordi mennesket nu ikke altid er så godt, som det burde være. Det er selvfølgelig en meget god anvisning, at forbrugerne bør opdrages til selv at passe på, men der forekommer mig ikke at være noget uberettiget i, at man siger: først og fremmest må lovgivningen passe på, at mere eller mindre bedrageriske foretagender ikke kan trives. Det er det, det drejer sig om her.

Hvis vi fulgte det ærede medlem hr. Tholstrup, ville resultatet blive, at der skulle mange dårligt udkastede penge til, før der var skabt et erfaringsgrundlag for forbrugerne, stærkt nok til, at det kan lære dem at se igennem overlæder og sål for at konstatere, om de bliver snydt, når de køber en vare. Det ærede medlem bør anvende sine bestræbelser på at opdrage kloge og indsigtfulde købmænd på et område, hvor befolkningen har en mere fair chance for ikke at blive snydt.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Tholstrup i, at vi skal se at komme bort fra de restriktioner, han nu gav os en skildring af — en skildring, hvis dybde og værdi jeg iøvrigt ikke er i stand til at overskue, forsåvidt angår selve det konkrete tilfælde. Men hvis det ærede medlems parti havde været lidt mere villigt til også at tage noget af det sure i det politiske arbejde, kunne vi kanhænde have været noget længere med noget af det søde. Men når et parti stiller sig på det standpunkt, at det kun kræver ret for sig selv til evig og altid at fremholde ganske bestemte synspunkter i demonstrativt ordvalg og i enhver situation og aldrig vil tage medansvaret for den politik, som landets situation iøvrigt kræver, tillægger jeg den indsats, partiet øver, meget, meget ringe betydning for det saglige politiske arbejde.

Jeg skal iøvrigt ikke spille tingets tid med at gå i enkeltheder med hensyn til de rågummieksempler, det ærede medlem nævnte. Jeg har en dunkel erindring om, at der engang i det høje ting blev ført en åben diskussion om rågummiproblemet, og jeg husker også, at der var en himmelråbende forvirring med hensyn til datoerne på de skrivelser og indlæg, som det ærede medlems partis postkasse modtager fra forskellige erhvervsgrupper, og at de forskellige erhvervs syn på denne sag var indbyrdes modstridende. Men når vi nu kommer videre med liberaliseringen, kommer vi også til det øjeblik, da denne sag formentlig vil være

løst til fuld tilfredshed. Jeg skynder mig dog at tilføje — for at det ærede medlem ikke skal blive storagtig af den grund —, at når det øjeblik kommer, har det ærede medlem og hans parti ikke hjulpet os dertil, men har tværtimod ved adskillige lejligheder gjort vejen henimod det stenet og vanskelig.

Tholstrup: Den højtærede minister siger, at der herom har været en åben diskussion, og det er rigtigt. Den resulterede i, at sagen blev henvist til vareforsyningsudvalget, for at den kunne bringes i orden før i løbet af kortest mulig tid; men nu er der altså gået et par år, og sagen er ikke bragt i orden. Det er beklageligt, at det ikke er den ansvarlige handelsminister, der er tilstede, men jeg går ud fra, at hans stedfortræder alligevel tager denne opgave alvorligt og straks går til vareforsyningsudvalget og siger: nu må I se at blive færdige med denne sag.

Det foreliggende lovforslag har til hensigt at beskytte befolkningen, fordi man ikke regner med, at kunderne kan se sig for, når de køber fodtøj. Det var bedre, sagde den højtærede minister, om jeg gjorde min indflydelse gældende hos de kloge og indsigtfulde købmænd. Ja, men jeg mener netop, at vi i skotøjshandelen har kloge og indsigtfulde købmænd, som kan gennemskue, om skoene indeholder pap eller andre mærkelige ting — det er det, man har kloge og indsigtfulde købmænd til, højtærede minister —, derfor behøver vi ikke at have kontrolanter, som bare går og hæver gage og ikke gør nytte for to øre. Hvis man giver folk denne falske sikkerhedsfølelse, bliver de også snydt på andre områder, for så tror de, at statens barnepiger har sørget for, at alt, hvad de køber, er af den rigtige kvalitet; de kan ikke huske, om det kun er skoene, staten tager sig af.

Ministeren sagde, at vi måske kunne have fået noget gennemført for længe siden, hvis vi også havde villet tage noget af det sure og havde villet tage et ansvar. Ministeren sagde endvidere, at mit indlæg havde ringe saglig betydning. Jeg har kun været saglig og ikke polemisk eller udtalt mig politisk, så jeg synes, den udtalelse var temmelig malplaceret. Hvad det angår at tage et ansvar, vil jeg meget nødig tage ansvar for de fleste af de ufornuftige love, den nuværende regering gennemfører ligesom den tidligere regering.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg havde ikke ventet mig noget andet